

**Uchwała Nr XXXII/277/2012
Rady Miejskiej w Karczewie
z dnia 30 października 2012 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Karczewa.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Państwa Elżbiety i Ryszarda Dąbrowskich na działalność Burmistrza Karczewa.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Karczewie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Marton

UZASADNIENIE

W dniu 03 lipca 2012r. Wojewoda Mazowiecki przekazał Radzie Miejskiej w Karczewie do rozpatrzenia według właściwości wystąpienie Państwa Elżbiety i Ryszarda Dąbrowskich z dnia 25 czerwca 2012r. dotyczące zarzutów związanych z wykonywaniem zadań własnych przez organ wykonawczy Gminy Karczew, którym jest Burmistrz Karczewa. W uzasadnieniu pisma przekazującego Wojewoda Mazowiecki poinformował Państwa Dąbrowskich, iż w kwestii dochodzenia roszczeń związanych z wykonaniem umowy cywilnoprawnej właściwe są sądy powszechne, a nie organy administracji.

Wystąpienie Państwa Dąbrowskich zostało zakwalifikowane jako skarga w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Skarga została rozpoznana na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej Rady Miasta w Karczewie w dniu 30 sierpnia 2012r., która po przeanalizowaniu zarzutów stawianych w skardze uznała ją za bezzasadną z następujących względów:

- roszczenie zgłoszone przez Państwa Dąbrowskich ma charakter cywilnoprawny i majątkowy, gdyż dotyczy żądania zwrotu przez Gminę kwoty 270.000,00 zł wpłaconej przez skarżących w 1988r. na rzecz Społecznego Komitetu Budowy Kanalizacji Sanitarnej oraz Przyłączy w ul. Piaski w Karczewie do kasy Urzędu Miejskiego w Karczewie na poczet budowy kolektora ściekowego, która to kwota w ocenie skarżących nie została ostatecznie przeznaczona na budowę przyłącza kanalizacyjnego do ich posesji, przez co musieli oni ponieść dodatkowe koszty jego budowy we własnym zakresie;

- roszczenie zgłaszane przez skarżących jako roszczenie majątkowe ulega przedawnieniu z upływem 10 lat od dnia, w którym stało się ono wymagalne, zgodnie z art. 118 i nast. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964, Nr 16, poz. 93). Działalność Społecznego Komitetu Budowy Kanalizacji Sanitarnej oraz Przyłączy w ul. Piaski w Karczewie zakończyła się w 1991r. wybudowaniem kanału sanitarnego w ul. Pisaki oraz jego oddaniem do eksploatacji. W tym samym roku komitet rozliczył swoją działalność. Roszczenie skarżących o zwrot wpłaconej przez nich kwoty stało się wymagalne, w dniu w którym powzięli oni wiadomość o niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu umowy w zakresie budowy na ich rzecz przyłącza kanalizacyjnego, najpóźniej jednak z dniem rozwiązania komitetu społecznego. Wobec niezgłoszenia przez skarżących Państwa Dąbrowskich roszczenia o zwrot wpłaconej kwoty w okresie kolejnych 10 lat od daty zakończenia działalności komitetu, roszczenie to należy uznać za przedawnione najpóźniej z końcem 2001r.

Niezależnie jednak od tego, że roszczenie skarżących jako roszczenie majątkowe jest przedawnione, należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 07 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2006, nr 123, poz. 858 ze zmianami) osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. Przyjmując, że skarżący Państwo Dąbrowscy ostatecznie na własny koszt (z własnych środków) wybudowali odcinek przewodu kanalizacyjnego łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną w ich nieruchomości z istniejącą siecią kanalizacyjną, należy stwierdzić, iż przysługuje im roszczenie wynikające z art. 31 ust. 1 powołanej ustawy. Bezsprzeczne jest bowiem, że odcinek przewodu kanalizacyjnego łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy z istniejącą siecią kanalizacyjną stanowi w części leżącej poza granicą jego nieruchomości gruntowej urządzenie kanalizacyjne, o jakim mowa w art. 31 ust. 1 ustawy. W tych względów, jeżeli Państwo Dąbrowscy wystąpią do Gminy Karczew o przejęcie od nich wybudowanego urządzenia kanalizacyjnego, wykażą poniesienie wydatków na jego budowę, jak również udokumentują, że wybudowane urządzenie spełnia właściwe parametry techniczne określone w odrębnych przepisach, Gmina Karczew powinna zawrzeć z nimi umowę cywilnoprawną w trybie art. 31 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

